

Homenatge a Guillem Rovirosa i Julián Gómez del Castillo

El Moviment Cultural Cristià honra el servei de dos laics que ofereixen uns principis de reflexió, criteris de judici i directrius d'acció per al laïcat en l'actualitat

24 febrer, 2020 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Els laics del territori fa dues setmanes que són els protagonistes de l'Església. Després del multitudinari Congrés de Laics celebrat a Madrid a mitjans febrer, aquest passat cap de setmana el Moviment Cultural Cristià ha organitzat un Curs-Homenatge a Guillem Rovirosa i Gómez del Castillo, sota el lema "Apostolat i Caritat Política". La jornada partia d'un objectiu clar: Promoure l'apostolat dels laics en el món. "El pensament i el testimoni de Rovirosa i Julián Gómez del Castillo, ofereixen uns principis de reflexió, criteris de judici i directrius d'acció per viure la caritat política" explicaven des de la mateixa organització.

La jornada va girar entorn de 4 directrius: En primer lloc, amb l'aportació de Rovirosa davant els desafiaments de l'església del s. XXI oferta pel Secretari General de la CEE Mons. Luís Argüello. Seguidament la Dra. en Història, Marimar Araus va oferir la ponència "La promoció militant, en Rovirosa i Julián". D'altra banda, es va treballar el pensament econòmic i del treball en Rovirosa, per a acabar amb la caritat política i els reptes dels laics en la societat actual.

El protagonisme dels laics

"Tenim per endavant dues jornades dedicades a l'estudi de pensament i acció de dos laics conversos que ens donen directrius d'acció dels laics a l'Església" ha relatat el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sergi Gordo a la presentació del curs homenatge. "Fa una setmana ens trobàvem a Madrid, ara no pot haver-hi marxa enrere, ara és un pas endavant". El bisbe auxiliar va posar exemples de grans laics compromesos de la història de Barcelona. En primer lloc, Antoni Gaudí que va crear l'edifici més reconegut de la ciutat com és la Sagrada Família, "convertint-lo en un Temple Expiatori, ja que Gaudí era un cristià convençut". Així mateix, va relatar com la basílica de Santa Maria de la Mar, on es va celebrar l'eucaristia final, es va dur a terme gràcies al poble.

La postcristiandat en temps pagans

El secretari de la Conferència Episcopal Espanyola i bisbe auxiliar de Valladolid, Mons. Luís Argüello, no va voler perdre's l'homenatge a dos laics compromesos dedicant les seves paraules als desafiaments que té l'Església en l'actualitat i incorporant-hi l'aportació de Guillem Rovirosa en aquesta. "Estem vivint el cristianisme en la postcristiandat" assegurava Argüello. És per això, que segons el bisbe, "l'Església ha d'aprendre una nova manera de relacionar-se amb la societat i també amb el poder, perquè estem en un moment històric, on més que en una època de canvi, estem immersos en un canvi d'època que segurament ha vingut per a quedar-se".

Mons. Argüello va voler analitzar com és aquesta societat postcristiana on l'educació es redueix a uns valors que "no són més que banderes que es treuen al carrer però poc tenen a

veure amb els nostres estils de vida". El secretari de la CEE creu que més que en una societat agnòstica o atea, "vivim en un temps pagà". Un temps que es caracteritza en "la crisi de la dignitat humana" assegura Argüello. "S'ha produït aquesta translació de la dignitat humana intrínseca cap a una dignitat moral valorada per qüestions morals i no pel simple fet de néixer".

Una altra característica d'aquest món pagà segons Argüello, és que el temps és circular. "El cristianisme incorpora el temps com quelcom obert, ja que després de la mort existeix la vida eterna, la qual cosa hem deixat de predicar. La perspectiva de la vida eterna i del judici de Déu han de tornar a estar presents" assegura el bisbe auxiliar de Valladolid.

El pla formatiu de Rovirosa

En un món que viu amb unes enormes desigualtats que segons el papa Francesc "vivim en la cultura del descart". Rovirosa es va entusiasmar per les virtuts de Crist: humilitat, pobresa i sacrifici. Segons explicava Argüello: "El seu pla d'acció requeria posar en marxa un mètode d'enquesta per canalitzar la revisió de vida amb l'objectiu de ser instrument per formar persones en l'acció i no per a fer accions".

Per això, en el seu pla formatiu inclou la proposta d'integrar fe i vida per formar a un militant. "La primera virtut de Jesús és l'obediència, aquesta obediència fa a Rovirosa presentar-nos la vida com a vocació, és a dir, sortir a la plaça pública des del testimoniatge per oferir el regnat de Déu". Així mateix, el bisbe Argüello va destacar per a finalitzar que "els laics ingressen en el món la caritat. Senten la crida d'exploració per a recordar-nos la vida fraterna, estar a les escombraries de la història, en la vida dels pobres entre els pobres. Finalment, hem d'arribar a crear una missió compartida formant comunitats de vida entre laics i pastors".

Guillem Rovirosa i Julián Gómez del Castillo

Guillem Rovirosa (1897, Vilanova i la Geltrú) redescobreix la fe cristiana, perduda després de la mort de la seva mare a París on, al costat de la seva dona, es comprometen a dedicar al treball apostòlic tot el seu temps, la seva professió i el seu matrimoni. El 1946 funda sense

condicions l'HOAC i es lliura a la promoció militant cristiana dels obrers humiliats i apartats de la fe després de la guerra civil. La seva conversió a Crist i el seu incondicional amor a l'Església així com als més pobres, el portarà a una vida política i social, negant-se a servir a cap tendència política que no protagonitzessin els pobres. Va acabar morint el febrer del 1964 amb seixanta-set anys.

Julián Gómez del Castillo (1924) va ser un nen que va haver de treballar i unir-se a les lluites socials de petit a causa de la mort del seu pare. A partir de la seva joventut la lluita per la justícia i la vida cristiana formaran part d'ell. Temps més tard, a mitjans dels anys quaranta coneix a Rovirosa i l'HOAC, que van retornar l'esperança a una classe obrera enfonsada, així Gómez del Castillo va ser perseguit pel franquisme arribant a complir condemna a la presó. Malgrat la persecució, es converteix en el primer impulsor, juntament amb Rovirosa als seixanta, de l'editorial més important per la seva oposició al franquisme, ZYX. Als vuitanta col·labora amb el llançament del Moviment Cultural Cristià i creant les edicions de "Veu dels sense Veu" convertint-se en el primer editor de la lluita social de l'Espanya contemporània. Finalment va morir el 2006.